

Afgørelser – Reg. nr.: 00258.00

Fredningen vedrører: Vejle Fjord Sydside

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 13-03-1931

Fredningsnævnet 04-04-1930

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

OPHÆVET
INDHOLDSFORTEGNELSE

- Kendelse af 13/3 1931 [Ofn] om
ophævelse af
- Kendelse af 4/4 1930 [nævn] om
 fredning af område på syd=
 siden af Vejle Fjord.
- ~~(Vinding_C og Gauerslund søre_O)~~

631 VEJLE
 603 BØRKOP

1213 I SV

ANDKÆR BY, GAUERSLUND
 VINDING BY, VINDING

KENDELSE

afsagt af

Fredningsnævnet for Veile Amt den 4. April 1930.

Veile Fjords Kyster har fra gammel Tid været landskendte for deres store Naturskønhed, og i særlig Grad gælder dette Strækningen omkring Munkebjerg paa Fjordens Sydside. Paa denne Fjordbred findes allerede en Del Bebyggelse, navnlig i den Veile Købstad nærmest liggende Strækning i Vinding Sogn, hvilken Bebyggelse dels bestaar af Huse bestemte til Helaarsbeboelse, dels af Sommervillaer. Denne Bebyggelse er vel fra Naturskønhedens Standpunkt til Dels uskadelig; men dette kan ikke siges ubetinget om al Bebyggelsen, og Formanden for Fredningsnævnet for Veile Amt har alt i nogen Tid gaaet med den Tanke, at der burde gøres noget for at søge at hindre Fjordkystens Ødelæggelse ved skæmmende Bebyggelse i Fremtiden. Særlig har Frygten herfor et Grundlag i den Omstændighed, at de skovklædte Bredder Syd for Fjorden er udstykket i mange Smaaparceller i privat Eje, og denne Omstændighed bevirker, at Faren er større paa Sydsiden end paa Nord-siden af Fjorden, hvor i og for sig de samme Naturhensyn gør sig gældende. Paa Fjordens Nordside udgøres nemlig de Købstaden nærmeste ca. 3 km (Luftlinie) af Nørreskoven, der tilhører og værnes af Købstadens Styrelse. Derefter kommer en Strækning aabent Land, ca. 2 km (Luftlinie), der allerede i længere Tid har været stærkt udstykket og bebygget, væsentlig med Sommervillaer. Den følgende Strækning udefter bestaar af den under Herregaarden Tirsbæk hørende Skov og Strand, hvorpaa følger en længere Strækning aabent Land indtil en lang, væsentlig sammenhængende Skovstrækning, helt ud til Rosenvold Hage, hørende navnlig under Herregaarden Rohden, Veilefjord Sanatorium samt Herregaarden Boller (nu Staten) og Grevskaabel Rosenvold. Disse Ejerforhold bevirker, at der, som foranført, paa denne Side af Fjorden er mindre Fare for ødelæggende Bebyggelse end paa Sydsiden. Nævnet, som har sin Opmærksomhed henvendt paa Fjorden i sin Helhed, har derfor ment, i alt Fald foreløbig, at burde indskrænke sin Indgriben til Sydsiden. Den Sag, der nu er rejst af Nævnet, angaar kun en Del af Sydsiden, i Luftlinie godt 4 km lang, beliggende dels i Vinding, dels i Gaverslund Sogne. Denne Strækning er for den væsentligste Del bevokset med Fredskov. At Nævnet har indskrænket Sagen til kun at omfatte denne Strækning, er ikke et Udtryk for, at Nævnet mener, at kun denne Strækning bør værnes. Det er tværtimod Nævnets Tanke senere at gaa videre, baade nærmere ind imod Købstaden imod Vest — i hvilken Henseende Nævnet dog erkender, at jo nærmere man kommer Købstaden, des vanskeligere er det at lægge Bebyggelsesindskrænkninger paa Ejendommene, og at der derfor her maa sættes en eller anden endelig Grænse — og længere ud ad Fjorden imod Øst, ligesom der ogsaa kunde være Tale om at gaa længere mod Syd paa den Strækning i Gaverslund Sogn, hvor den nedenfor omtalte Fredningsgrænse følger Baneterrænet, men hvor man foreløbig har nøjedes med det nu ind-

tagne Areal paa Grund af, at det sydlige Areal ikke er synligt fra Fjorden. Længere udad mod Øst er Forholdet det, at der allerede paa Strækningen østenfor Breining Aandssvageanstalt er to Punkter, som Nævnet stadig holder Øje med paa Grund af deres ganske særlige Ejendommelighed fra Naturens Side, nemlig det saakaldte „Hvidbjerg“ og Treldenæs, hvilket sidste iøvrigt i 1920 efter Begæring af Ejeren, Harald Plums Legatstiftelse, har faaet paalagt Servitut om, at ingen Bygning maa opføres uden Nævnets Tilladelse. Naar imidlertid Nævnet i denne Sag har indskrænket sig til den før nævnte Strækning, er det dels for at ikke Sagen skulde svulme altfor stærkt op — det menes mest hensigtsmæssigt at tage et Stykke ad Gangen —, dels fordi denne Strækning er den, hvor Trangen til Værn gør sig stærkest gældende i Øjeblikket, dels endelig fordi Nævnet, da det kunde forudses, at Sagen vilde komme til endelig Afgørelse af Overfredningsnævnet, maatte ønske at lære dettes Standpunkt at kende, forinden der eventuelt blev gaaet videre. Grænserne for det nu medtagne Areal erkendes altsaa at være til en vis Grad vilkaarlige, ikke mindst mod Vest. Grænsen her er nede ved Stranden sat ved Vestgrænsen for den Ejendom (Matr. Nr. 9n Vinding Sogn), ved hvis Vestside Statsbanens Terræn gaar helt ned til Stranden, og derfra gaar Grænsen i en lige Linie mod Syd langs Vestgrænsen for Matr. Nr. 9b smstds. Østgrænsen er sat ved Skellet mellem Andkær og Sellerup Ejerlav i Gaverslund Sogn, ved Østgrænsen for Matr. Nr. 42a Andkær. Hele det Terræn, der af Nævnet ønskes værnet, er velkendt paa Forhaand af Nævnets Formand og de lokale Medlemmer af Nævnet; men Terrænet har det samlede Nævn besigtiget i sin Helhed, til Dels flere Gange, navnlig ogsaa af Hensyn til Fastsættelsen af Vestgrænsen, hvor Nævnet ogsaa har besigtiget Forholdene længere mod Vest end den nu fastsatte Grænse, og disse Terrænunder søgelser er sket i Forening med den af Nævnet antagne Landinspektør, og f. s. v. angaar Gaverslund Sogn tillige i Forening med den af Lodsejerne i dette Sogn paa det første Møde i Sagen udpegede ledende Ejerrepræsentant, Landbrugskandidat Madsen, Ejer af Matr. Nr. 86 Gaverslund Sogn. Grænsen ind i Landet mod Syd for det paatænkt fredede Areal er fastsat paa disse Terrænunder søgelser under Hensyn til Synligheden dels fra Banen dels og navnlig fra Fjorden af en eventuel Bebyggelse, og Grænsen er derefter af Landinspektøren indtegnet paa de fremlagte, denne Kendelse vedhæftede Matrikuls kort, hvor Grænsen er skygget med grønt, ligesom Arealet er indrammet med en grøn Streg paa det fremlagte Generalstabs kort. Det er nu vel saaledes, at selv indenfor denne Grænse er Bebyggelse ikke alle Steder mulig eller sandsynlig, dels paa Grund af Terrænforholdene dels paa Grund af manglende Vejforbindelser, hvilke mange Steder vanskelig kan tænkes tilvejebragt, dels endelig paa Grund af Fredskovsforpligtelsen, navnlig som denne antagelig kan ventes skærpet ved den forestaaende nye Lovgivning herom; men Nævnet har ment af praktiske Hensyn at burde fastsætte en sammenhængende Grænselinie i Stedet for at plukke enkelte Jordstykker ud hist og her. For saadanne Arealer indenfor det fredede Areal, hvor Bebyggelse ikke kan ske, er Fredningen jo ogsaa uskadelig.

Den umiddelbare Anledning til Sagens Rejsning nu var, at Nævnet fik Kundskab om, at Ejeren af to af Skovparcellerne i Gaverslund Sogn Matr. Nr. 81 (delt i 81a og 81b) og 82 af Andkær, Fabrikant Carl Nielsen i Ørbæk paa Fyen, skulde til at opføre et Hus paa sin Skovlod. I Henhold til Naturfredningslovens § 6, 2. Stk., standsede Nævnet ved foreløbig Kendelse af 16. August f. A. dette Byggeforetagende, og straks efter rejste Nævnet denne Sag, hvori det første Møde afholdtes den 4. Oktober f. A. Samtidig med Sagens Behandling i sin Almindelighed forhandlede Nævnet imidlertid særligt med Fabrikant Nielsen om dennes Byggeforetagende, hvorom indhentes Udtalelser fra Landsforeningen „Bedre Byggeskik“, dels direkte af Nævnet dels af Fabrikant Nielsen selv. Denne lod udarbejde ændrede Tegninger til Huset, og disse godkendtes endelig af Nævnet den 21. Oktober f. A. I Anledning af den derved skete Forsinkelse af Byggeforetagendet er der ved Overenskomst mellem Nævnet og Fabrikant Nielsen paa Mødet den 27. Januar d. A. tillagt Nielsen en Erstatning af 400 Kr., hvoraf 349 Kr. 80 Øre er Godtgørelse for direkte Udgifter ved Udarbejdelse af nye Tegninger m. v., medens Restbeløbet ca. 50 Kr. er Godtgørelse for Rentetab m. v. i Anledning af Byggeriets Forsinkelse.

De Matr. Nr., som — helt eller delvis — ligger indenfor den af Nævnet fastsatte Grænse for Fredningen, er følgende, hvis Ejere er anført ved Siden af:

Vinding By og Sogn:

Matr. Nr. 5b og 9b.	K. A. Friis Hansen
" " 4b	Dircktør Nielsen, Munkebjerg
" " 4l, 30b.	Bankdirektør Jacob Petersen
" " 4m	Fabrikant C. V. Müller
" " 78b, 5l, 5m, 5n	Proprietær Chr. Holst
" " 29c, 79c.	Frøken Marie Skov
" " 29d, 79d, 92	Læge Westergaard
" " 29g, 79e	Kunstmaler Anckers Enke
" " 29a, 29e, 29f, 79b	Søren E. Foss
" " 81, 82, 83, 85, 86, 84 og 87 og Baneareal	Statsbanerne
" " 30c	Enke Mette Madsen
" " 6h	Fisker Niels Madsen
" " 6i	Skibsfører Hans Chr. Christensen
" " 6u, 14g, 14i, 30d, 14k, 30e	Konsul Warrer
" " 9n.	Skibsfører Thomas Hansen
" " 31b, 31d	Fotograf Juncker Jensen
" " 31c, 30a	Sofus Sørensen
" " 31e	Vilhelm Nielsen, Nyboesgade, m. fl.
" " 31f, 6g.	Papdækker H. Jensen
" " 6p	Bagermester Niels Rasmussen
" " 31a.	A/S Munkebjerg Badehotel
" " 8l og 6q	Poul Chr. Poulsen
" " 14b.	Gaardeier Ryeholm

Indenfor Fredningsgrænsen i dette Sogn ligger ogsaa Matr. Nr. 78a og 78c, hvilke ikke er medtagne under denne Sag, fordi der under en Nævnet til Erklæring forelagt Udstykningssag allerede tidligere er paalagt disse Matr. Nr. — da samlede under 78a — en videregaaende Byggeservitut ved Deklaration af 12. Juni 1928, tinglyst 15. s. M., fremlagt i nærværende Sag under Litra E.

Andkær By, Gaverslund Sogn.

Matr. Nr. 49	Søren E. Foss
" " 48.	A/S Veile Dampbaade
" " 74, 75 og 78	A/S Munkebjerg Badehole
" " 76	P. P. Ladegaard
" " 77	J. Thomsen
" " 79.	J. A. Tønder
En ikke udstykket Del af Matr. Nr. 79.	Fisker Jacob P. Nielsen
Matr. Nr. 80	Dels Jacob Bundegaards Arvinger, dels Søren P. H. Jespersen (ikke udstykket)
Matr. Nr. 81a, 81b og 82	Carl Nielsen
" " 83	Niels Knudsen m. fl.
En ikke udstykket Del af Matr. Nr. 83.	Chr. Uth
Matr. Nr. 84 og 85	Margrethe C. Sehested og Charlotte C. Sehested
" " 86	A. Madsen
" " 87a.	N. P. Bjerre
" " 88.	Jeppe M. Johansen
" " 89.	Th. Frost og Aage Hermann
En ikke udstykket Del af Matr. Nr. 89.	Enkefru Maren Nielsen
" " " " " " " " 89.	Maskinmester J. C. Henriksen
Matr. Nr. 90	N. J. N. Ravn
" " 91 og 92	L. Christensen
" " 5b og en ikke udstykket Del af Matr. Nr. 91	Adolf Klejster (oplyst at være Ejer af Hus paa Matr. Nr. 91)
Matr. Nr. 43.	O. Sehested
" " 42a.	O. Olesen
" " 42b	J. Chr. Jepsen
" " 42c	A. Gustavsson
" " 42d	A. Jensen
Baneareal m. v.	De danske Statsbaner
Matr. Nr. 110 og 112	Privat Fællesvej (Ejerforholdet ikke oplyst)

Blandt disse Ejere var der fra først af en betydelig Stemning imod den paa-tænkte Fredning, der af Ejerne blev betragtet som et uberettiget og upaakrævet Indgreb i deres Ejendomsret. Særlig paa et Møde den 10. Januar d. A., hvortil Indkaldelser var udsendt til de i Ejendommene i Gaverslund Sogn interesserede, blev imidlertid Sagens principielle Side udførlig drøftet. Under denne Drøftelse blev der fra Ejernes Side fremsat det Forslag til Sagens Løsning, at Frednings-servituten kun skulde gaa ud paa, at Ejerne forpligtedes til, forinden Bebyggelse fandt Sted, at henvende sig til Nævnet om Raad og Vejledning, medens Nævnet selv oprindeligt havde tænkt sig en noget videregaaende Servitut, saaledes at hverken varig eller midlertidig Bebyggelse, Anbringelse af Master eller lignende maatte finde Sted, medmindre der forinden var indhentet Godkendelse fra Nævnet eller paa anden af dette anvist Maade. Da det fra Ejernes Side fremsatte mindre vidtgaende For-slag fandt overvejende Tilslutning i Forsamlingen, da Nævnet helst saa Sagen løst i Overensstemmelse med Ejerne saavidt muligt, og da endelig Nævnet fandt, at dets Formaal ogsaa kunde naaes paa denne Maade, tiltraadte Nævnet en saadan Løs-ning. Nævnet foreslog derefter paa Mødet følgende Formulering af Servituten:

„Paa de omhandlede Ejendomme i Gaverslund og Vinding Sogne maa der Nord for den paa Matrikulskortet afsatte Grænselinie ikke foregaa varig Bebyggelse, uden at der forinden er sket Henvendelse til Fredningsnævnet om Raad og Vejledning. Paa disse Arealer maa der overhovedet ikke anbringes Reklameskilte, Plakater, Afbildninger eller andet i Reklameøjemed.

Forsaavidt Paalæggelsen af denne Servitut maatte medføre Udgifter for Ejerne ved Eftersyn af Kreditforeninger eller andet, skal der gennem Frednings-nævnet ydes Ejerne Erstatning for denne Udgift.

Ved foranstaaende er det fra Fredningsnævnets Side en Forudsætning, at de omhandlede Raad og Vejledning ved Byggeforetagender sker uden Ud-gift for Ejerne, samt at Nævnet, saafremt det Tilfælde skulde indtræffe, at Nævnet og en Ejer ikke kunde blive enige om Byggeforetagendet, kun sætter Fredningslovens Apparat i Bevægelse mod Ejeren, naar Nævnet maatte finde, at der forelaa tvingende Grunde dertil.“

Af Ejerne i Gaverslund Sogn, ialt 28, har 17 tiltraadt dette Forslag, medens 6 protesterede mod Servituten (en af disse dog ikke ubetinget), og 5 ikke har stemt, herunder Statsbanerne.

Af Ejerne i Vinding Sogn, ialt 23, har 9 tiltraadt Forslaget, medens 11 har protesteret, og 3 (deriblandt Statsbanerne) ikke har stemt. For dette Sogns Ved-kommende er en Del af Stemmerne ikke afgivet paa Møde, men ved de samtidig med nærværende Kendelses Afsigelse fremlagte Erklæringer til Nævnet.

Ved de anførte Stemmetal er Ejendomme, der er i Sameje mellem flere, kun regnet med een Ejer.

Nævnet maa nu finde, at den foranførte Servitut er det Minimum, hvortil Nævnet kan gaa, naar der overhovedet skal udrettes noget af Betydning for For-maalet, og Nævnet nærer ingen Betænkelighed ved at paalægge samtlige Ejendomme Servituten, uanset at ikke alle Ejerne har kunnet gaa med dertil. Nævnet kan ikke finde, at man derved i mindste Maade gaar Ejerne for nær, tværtimod maa Nævnet endog mene — hvad det ogsaa har givet Udtryk for paa Møderne —, at en Servitut som den anførte, ikke mindst efter de til Servituten knyttede Forudsætninger fra Nævnets Side, snarest er værdiforøgende for Ejendommene som mulige Byggegrunde. I hvert Fald kan den af Servituten følgende saare beskedne Indskrænkning i Ejer-nes frie Raadighed efter Nævnets Skøn i ingen Henseende veje op mod Almen-hedens betydningsfulde Interesser paa dette Omraade — Interesser, der tidligere i høj Grad har været miskendte og vanrøgtede, saaledes som der netop ved Veile haves et kendt og afskrækkende Eksempel paa ved Bebyggelsen af de Byen nær-meste 4—5 km af Grejsdalen. Naar der særlig i Vinding Sogn vedblivende har været en Del Modstand mod Fredningen, maa Nævnet — ogsaa efter de paa Mø-derne faldne Udtalelser — mene, at denne Modstand for en stor Del skyldes mang-lande Forstaaelse hos Ejerne saavel af Fredningens Betydning for Ejerne selv som af dens samfundsmæssige Værdi, og Nævnet finder derfor heller ikke fra denne Side set nogen Grund til at lægge videre Vægt paa Modstanden. For sit alminde-

lige Grundsynspunkt i denne Sag har Nævnet ogsaa fundet Støtte i de herhen hørende Udviklinger i Professor Vinding Kruses Værk „Ejendomsretten“ I. 3dje Afsnit.

Det 2det Led i Servituten efter dens ovenanførte Formulering („Forsaauidt Paalæggelsen af denne Servitut“ o. s. v.) sigter til, at det paa Møderne blev udtalt fra Ejernes Side, at Kreditforeningerne mulig vilde lade foretage Eftersyn af Panterne i Anledning af Servituten og saa paaligne Ejerne de vedtægtsmæssige Afgifter derfor. Dette er imidlertid senere bortfaldet, efter at de 3 Kreditforeninger, der har Pant i Ejendomme under Fredningen, har afgivet de under Sagen som Z, Æ og Ø fremlagte Erklæringer: men det findes dog rettest, at det paagældende Led bibeholdes, jfr. Ordene „eller andet“. Skulde dette Led imod Forventning nogensinde paa en eller anden Maade faa aktuel Betydning, maatte da Nævnet afsige en supplerende Erstatningskendelse.

Servitutforslagets 3dje Led (de to Forudsætninger fra Nævnets Side) forstaar Nævnet forsaauidt angaar Tilsagnet om, at Raad og Vejledning sker uden Udgift for Ejerne, saaledes, at saafremt Nævnet i Anledning af et Byggeforetagende finder Grund til at indhente Udtalelse eller at udbede sig Hjælp hos „Bedre Byggeskik“ eller anden Sagkundskab, vil Nævnet kunne afholde Udgiften herved efter Naturfredningslovens § 7, 1ste Punktum, jfr. § 25, 1ste Stk., 2det Punktum.

De Ejere, der har tiltraadt Fredningens Gennemførelse i den omhandlede Form, har alle tiltraadt uden at gøre Krav paa Erstatning, bortset fra den ovenfor omtalte Fabrikant Nielsen i Ørbæk. Derimod er der iøvrigt fra forskellige Ejere fremsat Begæringer eller Forbehold om Erstatning i Tilfælde af Servitutens Paalæggelse. For ingen af disse Erstatningsbegæringers Vedkommende er der dog fremkommet nogen nærmere Begrundelse udover den almindelige Udtalelse, at de anser deres Ejendomme for forringede i Værdi ved Servituten, og kun en enkelt, Gaardeier Foss af Ibækgaard, har nævnt en bestemt Sum, nemlig 10,000 Kr. — et Tal, der iøvrigt efter Nævnets Formening ligger ganske udenfor enhver Rimelighed, ligesom Ejeren da heller ikke har saa meget som forsøgt at begrunde det. Nævnet kan nu — som det vil fremgaa af den foregaaende Udvikling — overhovedet ikke erkende, at nogen af Ejendommene vil blive forringet i Værdi ved den paatænkte Fredning, og Nævnet mener derfor ikke, at der — bortset fra Fabrikant Nielsen i Ørbæk, hvis Erstatning jo hviler paa et helt andet Grundlag — overhovedet kan blive Tale om Erstatning til nogen af Ejerne. Dette Synspunkt har efter de ovenfor angivne Tal ogsaa Flertallet af samtlige Ejere tiltraadt.

Nævnet mener altsaa at burde bestemme, at den omhandlede Fredning gennemføres i den foran angivne Form med Paataleret som nedenfor anført, og uden at der i den Anledning gives Erstatning til nogen, bortset fra Fabrikant Nielsen i Ørbæk.

Servituten respekterer de paa Ejendommene i Forvejen hvilende Servituter og „kgl. Penge“, idet man ikke har fundet Anledning til at indkalde Indehaverne af disse Rettigheder under Sagen.

Forsaauidt der paa de i denne Kendelse omhandlede Ejendomme indenfor Fredningsgrænsen allerede findes Bygninger, er Kendelsen saaledes at forstaa, at den — som fremhævet af Nævnet paa Møderne — ikke griber ind i de bestaaende Forhold, og Reparationer, Fornyelser m. v. kan derfor frit foregaa. Derimod maa Nybygninger ikke ske uden den i Kendelsen foreskrevne forudgaaende Henvendelse til Nævnet, og det samme gælder Ombygninger, hvorved Bygningernes Udseende væsentlig ændres. I Tvivlstilfælde vil det være forsigtigst altid først at henvende sig til Nævnet, som i denne Henseende agter at tage ethvert rimeligt og begrundet Hensyn til Ejernes Interesser og Forhold.

Paataleretten med Hensyn til den ved nærværende Kendelse hjemlede Servitut tillægges Fredningsnævnet, eventuelt den Myndighed, som nærmest maatte træde i Nævnets Sted.

I Medfør af Lovens § 16 vil nærværende Kendelse af Nævnet være at forelægge for Overfredningsnævnet. Uanset at Fabrikant Niensens Ejendom alene ligger i Gaverslund Sogn, formener Nævnet, at denne Forelæggelse ogsaa bør omfatte Sagen forsaauidt angaar Vinding Sogn, idet hele Sagen formentlig bør behandles som en sammenhængende Enhed.

Thi bestemmes:

Paa følgende Ejendomme i Vinding og Gaverslund Sogne, nemlig:

Vinding By og Sogn

Matr. Nr. 4b, 4l, 4m, 5b, 5l, 5m, 5n, 6g, 6h, 6i, 6p, 6q, 6u, 8l, 9b, 9n, 14b, 14g, 14i, 14k, 29a, 29c, 29d, 29e, 29f, 29g, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 31a, 31b, 31c, 31d, 31e, 31f, 78b, 79b, 79c, 79d, 79e, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 92 samt Statsbanernes Banearial.

Andkær By, Gaverslund Sogn

5b, 42a, 42b, 42c, 42d, 43, 48, 49, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81a, 81b, 82, 83, 84, 85, 86, 87a, 88, 89, 90, 91, 92, 110, 112 samt Statsbanernes Banearial

lægges følgende Servitut:

Paa de anførte Ejendomme, respektive den Del af dem, som ligger indenfor den paa de to vedhæftede Matrikulskort med grønt skyggede Grænselinie, maa der imellem denne Grænselinie og Veile Fjord ikke foregaa varig Bebyggelse, uden at der forinden er sket Henvendelse til Fredningsnævnet for Veile Amt om Raad og Vejledning, hvilke Raad og Vejledning sker uden Udgift for Ejerne. Paa disse Arealer maa der overhovedet ikke anbringes Reklameskilte, Plakater, Afbildninger eller andet i Reklameøjemed. For saa vidt Paalæggelsen af denne Servitut maatte medføre Udgifter for Ejerne ved Eftersyn af Kreditforeninger eller andet, skal der gennem Fredningsnævnet ydes Ejerne Erstatning for denne Udgift.

Denne Servitut respekterer de paa Ejendommene i Forvejen hvilende Servituter og „kgl. Penge“.

Der tillægges Ejeren af Matr. Nr. 81a, 81b og 82 af Andkær, Gaverslund Sogn, Fabrikant Carl Nielsen af Ørbæk paa Fyen, en Erstatning paa 400 Kr.

Iøvrigt ydes ingen Erstatninger for Paalæggelsen af foranførte Servitut.

Paataaleretten med Hensyn til denne Servitut tillægges Fredningsnævnet for Veile Amt, eventuelt den Myndighed, som nærmest maatte træde i Nævnets Sted.

A. Rudbeck.

J. Krag.

For Vinding Sogn:

For Gaverslund Sogn:

Knudsen.

Brøndstad.

-----00000-----

Genpartens Rigtighed bekræftes.

FREDNINGSNÆVNET FOR VEILE AMT, den 27^e Januar 1931.

OVERFREDNINGSNÆVNET >

U d s k r i f t
af
OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

Aar 1931 den 13. Marts afsagde Overfredningsnævnet paa Grundlag af den skriftlige Votering følgende Kendelse i Sagen angaaende Fredning af en Del Ejendomme paa Sydsiden af Vejle Fjord.

Den af Fredningsnævnet for Vejle Amtsrådskreds den 4. April 1930 i denne Sag afsagte Kendelse er indrømmet for Overfredningsnævnet af Frk. Marie Schou, Gaardejer Søren E. Foss, Enke Mette Madsen, Fisker Niels Madsen, Skibsfører Hans Chr. Christensen, Skibsfører Thomas Hansen, Jørgen Laursen, Søren Dahl, Papdækker H. Jensen, Vilhelm Nielsen, Bagermester Niels Rasmussen, Iul Chr. Poulsen og Gaardejer Søren Rycholt som Ejer af en Del af de af Kendelsen omfattede Ejendomme.

Under Hensyn til at der ved Kendelsen er tillagt Fabrikant Carl Nielsen som Ejer af Matr. Nr. 81a, 81b og 82 af Andkær et Beløb af 400 Kr. for Indhentning af Tegninger og for forvoldt Forsinkelse af Byggeriet ved en af Fredningsnævnet den 16. August 1929 afsagt foreløbig Kendelse, er Sagen tillige forelagt Overfredningsnævnet i Medfør af § 16 i Lov om Naturfredning Nr. 245 af 8. Maj 1917.

Da Overfredningsnævnet maa have overvejende Betænkelse ved paa den bestaaende Lovgivnings Grundlag at paalægge en Bebyggelsesservitut af den i Fredningsnævnets Kendelse omhandlede almindelige Beskaffenhed, samt ^{man} maa formene, at det ikke vil være rigtigt at lade de Statsbanerne tilhørende Arealer falde ind under de Omraader, med Hensyn til hvilke der i Henhold til Bestemmelsen i § 19 i Lov om Naturfredning Nr. 245 af 8. Maj 1917 kan nedlægges Forbud mod Reklamering, ligesom man i det hele maa være betænkelig ved at stadfæste det i Fredningsnævnets Kendelse indeholdte Forbud mod Reklamering, saalænge det er uoplyst, om de af Forbudet omfattede Arealer er ubebyggede, vil Fredningsnævnets Kendelse, dog med Undtagelse af Bestemmelsen om, at der tillægges Fabrikant Carl Nielsen en Erstatning af 400 Kr., være at ophæve.

T h i b e s t e m m e s :

Den af Fredningsnævnet for Vejle Amtsrådskreds den 4. April 1930 afsagte Kendelse ophæves, dog med Undtagelse af Bestemmelsen om, at der til Fabrikant Carl Nielsen vil være at udiene en Erstatning af 400 Kr., der batales med Halvdelen af Vejle Amtsrepartitionsfond og Halvdelen af Statskassen; jfr. Naturfredningslovens § 13.